

การศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษา
แบบบูรณาการศึกษาระดับ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

A Study on Learning Organization of School in The Srikharaphum
Integrated School Administration Network 2 Under the Surin
Primary Educational Service Rea Office 1

ดรรารัตน์ สีหะวงษ์^{*1}, ไตรรัตน์ สิทธิทูล²

Dararat Seehawong^{*1}, Trirat Sitthitul²

^{*1}นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

^{*1}Graduate student in Educational Administration, Siam Technology College

²Master of Education in Educational Administration Program, Siam Technology College

e-mail: triraths@siamtechno.ac.th

Received: January, 31 2022

Revised: February, 15 2022

Accepted: February, 18 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และขนาดของโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 134 คน โดยผู้วิจัยได้หาขนาดตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan และได้ทำการสุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (\bar{X} = 4.10) รองลงมาคือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ (\bar{X} = 4.06) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (\bar{X} = 4.00) 2) ผลการเปรียบเทียบความเป็น

องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ยกเว้นจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการคิดอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ การมีแบบแผนความคิด และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: องค์กรแห่งการเรียนรู้, โรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

ABSTRACT

The objectives of this research were to study and compare the learning organization of schools in the Sikhoraphum Integrated Educational Institution Administration Network 2 under the Surin Primary Educational Service Area Office 1, classified by educational qualifications, position and school size. This research is a quantitative research. The samples used in this research were 134 school administrators and school teachers in the Sikhoraphum Integrated School Management Network 2 under the Surin Primary Educational Service Area Office 1, academic year 2020. The researcher determined the sample size. By opening a ready-made table of Krejcie & Morgan and sampling with a simple random sampling method. The research tool was a questionnaire. The statistics used in the data analysis were frequency distribution, percentage, mean (\bar{X}), and standard deviation (S.D.), independent t-test.

The results of the research were found that: 1) the learning organization of schools in the Sikhoraphum Integrated School Management Network 2 under the Surin Primary Educational Service Area Office 1 as a whole was at a high level (\bar{X} = 4.05). When considering each aspect, it was found that it was at a high level in every aspect. The aspect with the highest mean was building a shared vision (\bar{X} = 4.10), followed by being a well-rounded person (\bar{X} = 4.06) and the aspect with the lowest mean was learning as a team (\bar{X} = 4.00) 2) Comparison of the learning organization of schools in the Sikhoraphum Integrated School Management Network 2 under the Surin Primary Education Service Area

Office 1, classified by educational qualifications. and position, it was found that overall and each aspect was significantly different at the .05 level, which was in accordance with the given assumptions. Except classified by school size, it was found that the overall difference was not statistically significant. and when considering each aspect, it was found that creating a common vision and systematic thinking the difference was statistically significant at the .05 level. having a conceptual plan and learning together as a team were not statistically different.

Keywords: Learning organization, Sikhorphum Integrated School Management Network 2, Surin Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการส่งเสริมและพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้สร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์แข็งแรง ประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2551)

จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกที่ไม่เคยหยุดนิ่งซึ่งเป็นผลจากกระแสโลกาภิวัตน์และการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ รอบตัว ส่งผลให้องค์กรต่าง ๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวอย่างรวดเร็ว เกิดการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จึงมีการนำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มาปรับใช้กับองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร แนวความคิดหนึ่งที่มีการนำมาใช้เพื่อการพัฒนาองค์กร โดยการพัฒนาจากบุคลากรซึ่งถือเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในองค์กร คือ แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) (เปี่ยมพงศ์ น้อยบ้านด่าน, 2553: 13-17)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) เป็นแนวคิดที่เติบโตมาจากกระแสการเปลี่ยนแปลง เรื่องการเรียนรู้องค์กรและการจัดการ การฝึกอบรมและพัฒนา เป็นแนวโน้มใหม่ที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างสูง ในแวดวงวิชาการและการบริหารจัดการ ที่มุ่งทั้งปรับเปลี่ยนและพัฒนาองค์กร โดยเน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยสร้างจากคนข้างในองค์กรที่อยู่กับปัญหาซึ่งจะต้องเรียนรู้ทางแก้ไขปัญหาเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่คุ้มค่า เรียนรู้เป็นทีม ให้ประโยชน์ทั้งบุคคล ทีม และองค์กรไปในตัว คิดและทำสิ่งใหม่ที่แตกต่างกันและดีกว่าเดิม เป็นการพัฒนาเจตคติค่านิยม นอกเหนือจากทักษะฝีมือและผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย แนวทางการพัฒนาเช่นนี้จะผูกโยงระบบเข้ากับปรัชญาและวิสัยทัศน์ขององค์กร โดยจะ

พัฒนาการเรียนรู้ได้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การเรียนรู้แบบเงียบ ๆ อาจให้ผลสำเร็จที่แท้จริงแก่องค์กรได้มากกว่ามีคนมาสอนสั่ง (วิระวัฒน์ ปันนิตามัย, 2544: 4)

โรงเรียนเป็นองค์กรทางการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศชาติอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นองค์กรให้บุคลากรที่ผูกพันกับเรื่องของการสอนและการเรียนรู้เป็นหลัก เป้าหมายสุดท้ายของโรงเรียนก็คือ การเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น ในบรรดาองค์กรประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น โรงเรียนจึงควรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มากกว่าองค์กรประเภทใด ๆ (วิโรจน์ สารรัตนะ, 2548: 5)

การดำเนินการของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ซึ่งมีโรงเรียนในเครือข่าย จำนวน 21 โรงเรียนพบว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาหลาย ๆ ด้าน ยังไม่ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากการบริหารงานที่ผ่านมาประสบปัญหาและข้อจำกัดในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ใช้อำนาจหน้าที่ตัดสินใจเพียงลำพัง ขาดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร จึงทำให้เกิดปัญหาด้านบรรยากาศในการทำงาน คือต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างคิดต่างคนต่างทำ บุคลากรบางส่วนไม่มีความสนใจในการใฝ่เรียนใฝ่รู้ ไม่ขวนขวายเรียนรู้ในเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ยังยึดติดกับความคิดเดิม ๆ ทำงานในแบบเดิม ๆ ของตนเอง ไม่ยอมรับฟังในความคิดเห็นของบุคคลรุ่นใหม่ ขาดการคิดที่เป็นระบบ รวมทั้งปัญหาด้านการวางแผนและกระบวนการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นปัญหาต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน (ที่มา: จากการสัมภาษณ์ นายพิรุณ ภูเขียว ประธานเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1) ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาในการบริหารงานบุคคลและพฤติกรรม การบริหารงานที่ไม่พึงพอใจต่อบุคลากรในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถในการเสริมแรงจูงใจให้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษามีความอบอุ่น มีขวัญกำลังใจและพึงพอใจในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงคิดว่า การแก้ไขปัญหาระยะยาวในปัญหาดังกล่าวของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 นั่นคือ โรงเรียนควรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในองค์กรและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารวม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และขนาดของโรงเรียน

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารวม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 โรงเรียน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 21 คน และครู 183 คน รวม 204 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1, 2563) ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อหาสัดส่วนแต่ละโรงเรียนได้ตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 14 คน ตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 120 คน รวมจำนวนตัวอย่าง 134 คน

2. ตัวแปรที่วิจัย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และขนาดของโรงเรียน ตัวแปรตาม ได้แก่ การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนในสังกัดเครือข่ายศึกษารวม 2 มี 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีแบบแผนความคิด ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ลิเคิร์ต (Likert) โดยสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยครอบคลุมแนวคิด 5 ด้าน พื้นฐานความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของปีเตอร์ เอ็ม เซ็งกี (Peter M. Senge, 1990: 60) ได้แก่ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีแบบแผนความคิด ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ รวมถึงดัดแปลงจากเครื่องมือวิจัยของกฤษฎา ชาญรบ (2556) และทองเพียร เตยหอม (2562) เพื่อนำมาประยุกต์เป็นแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try Out) มาหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่า

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเมืองสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 เท่ากับ 0.98 นำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ด้วยวิธีสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนในสังกัดเครือข่ายศิษรภูมิ 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน การดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยใช้ t-test แบบ Independent

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยภาพรวม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยภาพรวม และรายด้าน

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติงานร่วมกัน			
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.06	0.60	มาก	2
2. ด้านการมีแบบแผนความคิด	4.02	0.61	มาก	4
3. ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.10	0.60	มาก	1
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.00	0.63	มาก	5
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	4.05	0.66	มาก	3
รวม	1.05	0.62	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานร่วมกันอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (\bar{X} = 4.10) รองลงมาคือ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ (\bar{X} = 4.06) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (\bar{X} = 4.00)

วัตถุประสงค์ที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศีขรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และ ขนาดของโรงเรียน ดังตารางที่ 2-4 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศีขรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

องค์กรแห่งการเรียนรู้	วุฒิการศึกษา				t	Sig.
	ปริญญาตรี (n = 106)		ปริญญาโทหรือสูงกว่า (n = 28)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.00	0.60	4.30	0.62	2.286	.024
2. ด้านการมีแบบแผนความคิด	3.95	0.60	4.30	0.58	2.667	.009
3. ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.02	0.60	4.36	0.52	2.672	.008
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	3.94	0.62	4.26	0.58	2.496	.014
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	3.97	0.67	4.33	0.57	2.609	.010
รวม	3.97	0.62	4.31	0.57	2.758	.007

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศีขรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด โดยบุคลากรที่มีวุฒิศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีองค์การแห่งการเรียนรู้มากกว่าบุคลากรที่มีวุฒิศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ตำแหน่งหน้าที่				t	Sig.
	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครู			
	(n = 14)		(n = 120)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.68	0.28	3.99	0.60	4.151	.000
2. ด้านการมีแบบแผนความคิด	4.58	0.33	3.95	0.61	3.781	.000
3. ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.65	0.26	4.03	0.60	3.830	.000
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.65	0.38	3.93	0.61	4.333	.000
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	4.79	0.24	3.96	0.64	4.747	.000
รวม	4.67	0.30	3.97	0.61	4.554	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์กรแห่งการเรียนรู้มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครู

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ขนาดของโรงเรียน				t	Sig.
	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง			
	(n = 24)		(n = 110)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.90	.60	4.10	.62	1.446	.150
2. ด้านการมีแบบแผนความคิด	3.90	.57	4.05	.62	1.109	.269

ตารางที่ 4 (ต่อ)

องค์กรแห่งการเรียนรู้	ขนาดของโรงเรียน				t	Sig.
	ขนาดเล็ก (n = 24)		ขนาดกลาง (n = 110)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
3. ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	3.80	.48	4.16	.61	2.767	.006
4. ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	3.86	.54	4.04	.64	1.252	.213
5. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	3.80	.63	4.10	.66	2.006	.047
รวม	3.85	.56	4.09	.63	1.845	.067

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ด้านการมีแบบแผนความคิด และด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การศึกษาขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งจากการแยกผลการศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลและหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ต่อตัวตนเองและต่อสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพให้ก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายและความสำเร็จที่กำหนดไว้ และผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยข้อมูลใหม่ ๆ กับเพื่อนร่วมงานเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุชยมาศ

สิทธิพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านความรู้แห่งตนโดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ตามมาตราที่ 52 และมาตราที่ 53 ที่ส่งเสริมให้มีกระบวนการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ให้มีองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ อีกทั้งได้กำหนดให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองสู่ความเป็นมืออาชีพ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองเพื่อให้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร สายใจ (2556) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรู้แห่งตน อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการมีแบบแผนความคิด ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการมีแบบแผนความคิดโดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการสร้างค่านิยมส่วนตัวให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเข้าร่วมการจัดกิจกรรมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและหาข้อสรุปก่อนที่จะลงมือปฏิบัติงานนั้น และผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการเปลี่ยนแปลงตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกพร้อมเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ ขององค์กรอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษยมาศ สิทธิพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการมีแบบแผนความคิด โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนอกจากการสอน และประสบกับปัญหาในการปฏิบัติงานดังนั้นครูจึงต้องศึกษาข้อมูล หาสาเหตุของปัญหาและแนวทางการแก้ไข ปัญหา

1.3 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดย ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศิษรภูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันโดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ครูมีความผูกพันต่อสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการทำงานเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว และผู้บริหารสถานศึกษาครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างผลงานจนได้รับความภาคภูมิใจทั้งต่อตนเองและองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษยมาศ สิทธิพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 17 ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินการของโรงเรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ตามมาตราที่ 39 และมาตราที่ 40 ได้กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ไปยังสถานศึกษาโดยตรง

1.4 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูไปศึกษาดูงานนอกสถานที่แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้บุคลากรในองค์กรเกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูนำความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างเข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุขยมาศ สิทธิพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการเรียนรู้เป็นทีม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการโรงเรียนจัดให้มีการประชุมเพื่อให้มีการปรึกษาร่วมกันก่อนการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และส่งเสริมให้ครูพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเองร่วมกัน

1.5 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารสถานศึกษามีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูโดยพิจารณาจากประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูใช้ข้อมูลและเหตุผลในการตัดสินใจ และผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูระดมสมองเพื่อเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนางาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุขยมาศ สิทธิพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ โดยรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำงานของครูมีลักษณะเป็นงานประจำจึงทำให้มีความรอบรู้สามารถจัดความสำคัญและลำดับขั้นตอนในการทำงานได้อย่างเป็นระบบ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างระบบงาน

2. การเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิ

การศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา การเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐมูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด โดยบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีองค์การแห่งการเรียนรู้มากกว่าบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาทำให้คนมีความรู้ มีความสามารถ มีความเจริญงอกงามทั้งทางสติปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคม ทำให้เป็นคนฉลาด มีเหตุมีผล คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นและรู้จักวิธีแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาการงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรพร ไหลไพบูลย์ (2554: 86-91) ได้ทำการศึกษาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนพานทองสภาชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยการเปรียบเทียบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนพานทองสภาชนูปถัมภ์จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้วยค่าน้ำหนักความแตกต่าง วุฒิการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมแตกต่างกันอยู่ในระดับน้อย

2.2 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ การเปรียบเทียบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐมูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์การแห่งการเรียนรู้มากกว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่บริหารกิจการของสถานศึกษา วางแผนการปฏิบัติงาน ควบคุม กำกับ ดูแล เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ และงานบริหารงานทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพลิน บุญนา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความคิดเชิงลึกและมุมมองที่กว้างไกลมากกว่าในเรื่องขององค์กรแห่งการเรียนรู้ซึ่งผู้บริหารมีการวางแผนงานเพื่อให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

2.3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน การเปรียบเทียบองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐมูมิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ภาระหน้าที่งานที่ต้องรับผิดชอบของโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพลิน บุญนา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำแนกตามขนาด

สถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาทุกแห่งในปัจจุบันมีการเข้าถึงข้อมูลเทคโนโลยีสะดวกรวดเร็วมากขึ้น มีการจัดการอบรมสัมมนาบ่อยครั้งเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทุกด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองอันดับสุดท้ายของแต่ละด้านมาเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริหารสถานศึกษาและครูนำผลการประชุม สัมมนา ผูกอบรมมาอภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีการศึกษางานในลักษณะรวมเป็นองค์รวมและแยกส่วนได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรนำผลการประชุมสัมมนา การผูกอบรม มาอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง ควรมีการศึกษางานในลักษณะเป็นองค์รวมและแยกส่วนได้อย่างชัดเจน

1.2 ด้านการมีแบบแผนความคิด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูคิดทบทวนและพิจารณาไตร่ตรองก่อนการตัดสินใจอยู่เสมอ และผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีวิธีการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาทางด้านความคิด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรคิดทบทวนและพิจารณาไตร่ตรองก่อนการตัดสินใจอยู่เสมอ และครูมีวิธีการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนาทางด้านความคิดมากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีส่วนร่วมในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษา และควรมีส่วนร่วมในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อพัฒนาสถานศึกษาร่วมกัน

1.4 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้มีวิทยากรใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และคำแนะนำกับคณะครูอยู่เสมอ และผู้บริหารสถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการโดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และมีการจัดแสดงผลงานทางวิชาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้มีวิทยากรใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน และควรจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการ สนับสนุนให้มีการจัดแสดงผลงานทางวิชาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และคำแนะนำกับคณะครูอยู่เสมอ

1.5 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความสามารถในการเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ในสิ่งที่ตนเองถนัดให้กับบุคคลอื่น ๆ ได้เรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานต่อไปได้ และผู้บริหารสถานศึกษาและครู นำความสำเร็จและ

ความผิดพลาดของบุคคลอื่นมาเป็นบทเรียนในการทำงานของตนเอง ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรมีความสามารถในการเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ในสิ่งที่ตนเองถนัดให้บุคคลอื่น ๆ ได้เรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานต่อไปได้ และควรนำความสำเร็จหรือความผิดพลาดของบุคคลอื่นมาเป็นบทเรียนในการทำงานของตนเองเพื่อก่อให้เกิดการคิดอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการศึกษารัฐ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กฤษดา ชาญรบ. (2556). **ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ทองเพียร เตยหอม. (2562). **แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บุษยมาศ สิทธิพันธ์. (2559). **ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน อำเภอบางบาล จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เปี่ยมพงษ์ นุ้ยบ้านด่าน. (2553). **องค์การแห่งการเรียนรู้. วารสารการศึกษาพยาบาล, 10(3): 13-17.**
- ไพลิน บุญนา. (2559). **ลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต** มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ภัทรพร ไหลไพบูลย์. (2554). **องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนพานทองสภาชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 18.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีโรจน์ สารรัตน์. (2548). **การบริหาร : หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษาและบพิเคราะห์ องค์การทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: อักษรวิพัฒน์.
- วีรวัฒน์ ปันนิตามัย. (2544). **การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization Development).** กรุงเทพฯ: อีระป้อมวรรณกรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2551). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อมร สายใจ. (2556). **องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองสระแก้ว**

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.

วิทยานิพนธ์การศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities.

Educational and Psychological Measurement, 30(3): 607-609.

Senge, P. M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of Learning Organization.**

New York: Doubleday Currency.